

mere og mere. Der findes ikke noget andet virkeligt tilforladeligt Middel; man kan saa iøvrigt være uenig om, hvorvidt Militarismen, der er saa stærk i Europa, ogjaa har angrebet vort Fædreland. Jeg haaber derfor, at det høie Thing undskylder, at jeg har benyttet denne Leilighed, som jeg ikke ellers kunde faae uden ved en Forespørgsel til Udenrigsministeren, eller paa anden Maade, til at drage Bigtigheden af denne Sag frem, i hvilken dette Forslag til Beslutning er et lille Led.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Bejn): Jeg skal blot i Anledning af, hvad den ærede Taler yttrede, oplyse, at den Mand, som vi have udsat til at være Voldgiftsmand, foreløbig har modtaget Valget, og ligeledes har erhvervet sin Regjerings Samtykke. Jeg maa anse Valget for overordentlig heldigt, thi denne Mand's Dygtighed, Begavelse, Hæderlighed og Integritet maa jeg anse for at staa over enhver Tvivl. Det vilde være beklageligt, om han skulde være ude af Stand til at paatage sig Hvervet nu, men jeg kan ikke tvivle paa, at han, uagtet han er forflyttet til Athen, dog vil kunne gjøre det, hvad enten han vil komme her, eller vil lede Forhandlingerne der nede fra. Hvad der iøvrigt blev yttret af den ærede Taler, vil jo komme til Forhandling i et eventuelt Udvalg, forsaavidt det vedkommer denne Sag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Wojten: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til Finantsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Wojten.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af Invalidforsørgelser.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 4655—56.)

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Inten begjærede Ordet.

Lovforslagets Titel samt §§ 1—4:

§ 1.

Invalidder af 1ste og 2den Afdeling, der oppebære eller fremtidig erholde Forsørgelse efter Lov af 9de April 1851 §§ 12, 16, 17 og 18, faae disse Forsørgelser efter 1ste April 1889 forhøiede, naar de henhøre til 1ste Afdeling, med 25 pCt., og naar de henhøre til 2den Afdeling, med 15 pCt. af hvad vedkommende Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858, 20de November 1876 § 27 og 18de April 1883, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid:

§ 2.

Fremdeles blive, ligeledes fra 1ste April 1889 at regne, de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Afskiede og Efterladte, Krigshospitalstassen, Landmilicesonden eller Søværsthusfonden ere tilstaaede Invalidder, som maa henføres under 1ste eller 2den Invalidafdeling ifølge Lov af 9de April 1851, at forhøie med henholdsvis 25 eller 15 pCt. af deres nuværende Beløb, deri indbefattede de i Henhold til Lovene af 24de Februar 1858 §§ 2 og 3, 20de November 1876 § 28 og 18de April 1883 bevilgede Forhøielser.

§ 3.

Forhøielse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse) overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 2 givne Regler kan Finantsministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længer udredes af den almindelige Invalidesond.

§ 4.

Ved Fastsettelsen af alle ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver Aaagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Aarsbeløbet forhøies derfor i mængden Tilfælde saa meget, som dertil udfordres.

vedtoges uden Afstemning.